

איכה פרק ב' – מלכות ומקדש What do We Mourn on Tisha B'av? The Temple or the Monarchy?

Eichah 2

(1) How, in His anger, does Hashem cloud Daughter Zion in darkness! He has cast down from heaven to earth the beauty of Israel. And He did not remember His footstool on the day of His anger. (2) Hashem devoured without mercy all the dwellings of Yaakov. In His wrath He tore down the fortresses of Daughter Yehuda; He brought them down to the ground. He profaned a kingdom and its princes. (3) He cut down, in burning anger, every horn of Israel. He withdrew His right hand from before the enemy. He burned in Yaakov like a flaming fire, consuming all around. (4) He has drawn his bow like an enemy; His right hand is stationed like a foe. He killed all that were precious to the eye. In the tent of Daughter Zion, He spilled forth His anger like fire. (5) Hashem was like an enemy. He devoured Israel; He devoured all her palaces. He destroyed her fortresses. He has multiplied mourning and moaning in Daughter Yehuda. (6) He laid bare His shelter like a garden; He destroyed His meeting place. He made festival and Sabbath to be forgotten in Zion. In the fury of His anger, He has spurned king and priest. (7) Hashem has abandoned His altar, abhorred His sanctuary. He has given into the hands of His enemies the walls of her palaces. They raised a cry in the House of Hashem as on a festival day. (8) Hashem thought to destroy the wall of Daughter Zion. He stretched a line; He did not withdraw His hand from devouring. He caused a rampart and wall to mourn; together they languished. (9) Her gates sunk into the land. He destroyed and smashed her bars. Her king and princes are among the nations; there is no instruction. Her prophets, too, find no vision from Hashem...

(20) See Hashem and look! To whom have You done this! Shall women eat their fruit, the children whom they nurtured? Shall priest and prophet be killed in Hashem's sanctuary?

תפארת ישראל או תפארת ישראל

Y. Kara

He has cast down from heaven to earth the glory of Israel – They are the strongholds of the daughter of Judah, and all the dwellings of Jacob, and the kingdom and her rulers, like that explained below; all of these were called the splendor of Israel.

Psalm 78:61

He delivered His strength into captivity, and His glory into the adversary's hand.

Isaiah 66:1

Thus says Hashem, "The heaven is My throne and the earth is My footstool. Where is the house that you may build to Me? And where is the place that may be My resting-place?"

Yechezkel 43:7

He said to me, "Son of man, this is the place of My throne, and the place of the soles of My feet, where I will dwell in the midst of the children of Israel forever. The house of Israel shall no longer defile My holy name, neither they, nor their kings, by their prostitution, and by the dead bodies of their kings in their high places;

1. איכה פרק ב

(א) איכה יעיב באפון אַ דגלי אַתְּ-בַת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיד מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדָּם רִגְלָיו בְּיוֹם אָפוּ ס:
(ב) בַּלַּע אַ דְּגִי וְלֹא חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצֻרֵי בַת־יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חִלְל מַמְלָכָה וְשָׂרֵיהֶּ ס:
(ג) גָּדַע בְּחַרְיָאֵף כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בַּיַּעֲקֹב כְּאֵשׁ לְהִבָּה אֶכְלָה סָבִיב ס:
(ד) דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נָצַב יְמִינוֹ כְּצֹר וַיַּהַרְג כָּל מַחְמַד־יַעֲקֹב בְּאֵהֶל בַּת־צִיּוֹן שָׁפַךְ כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ ס:
(ה) הָלָה אַ דְּגִי כְּאוֹיֵב בַּלַּע יִשְׂרָאֵל בַּלַּע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצֻרָיו וַיִּרְבַּ בַּבַּת־יְהוּדָה תִּצְאָנָה וְאֲנִיָּה ס:
(ו) וַיַּחְמַס כַּגִּן שָׁפוּ שַׁחַת מוֹעֲדוֹ שִׁכַח יִקְוָא בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאָץ בְּזַעַם־אָפוּ מִלֶּךְ וְכֹהֵן ס:
(ז) זָנַח אַ דְּגִי מִזְבָּחוֹ נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד־אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נִתְנוּ בְּבֵית־יִקְוָק כְּיוֹם מוֹעֵד ס:
(ח) חָשַׁב יִקְוָא לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן נָטָה קוֹ לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ מִבַּלַּע וַאֲבָל־חַל וְחוֹמָה יַחֲדוּ אִמְלָלוּ ס:
(ט) טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שַׁעֲרֵיהָ אֲבָד וְשִׁבַר בְּרִיחֶיהָ מַלְכָּה וְשָׂרֵיהֶּ בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֵיהֶּ לֹא־מָצְאוּ חֲזוֹן מִיִּקְוָק ס:
(כ) רָאָה יִקְוָק וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלָלָתָ כֹּה אִם־תִּאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים עֲלָלֵי טַפְחִים אִם־יַהַרְג בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנְבִיאָ ס:

2. ר"י קרא

השליך משמים ארץ תפארת ישראל - הם מבצרי בת יהודה וכל נאות יעקב וממלכה ושריה כמו שמפרש למטה (ב: ב) - אלה נקראו ותפארת ישראל.

3. מדרש לקח טוב

תפארת ישראל – זה בית המקדש כענין שנאמר בית קדשנו ותפארתנו (ישעיהו ס"ד: י).

4. תהל' עח:סא

ויתנו לשבֵי עֲזוֹ וְתִפְאֶרְתּוֹ בְּיַד־צָר: (תה' עח: סא)

5. רד"ק תה' שם

ויתן לשבי עזו – עוזו ותפארתו – הוא הארון, כמו שכתוב: אתה וארון עוזך (תהלים קל"ב: ח'), כי בו נראה עז האל ותפארתו.

הדס־רגליו

6. ישעיהו סו:

כֹּה אָמַר יְקוֹק הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאֶרֶץ הַדָּם רִגְלֵי אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי:

7. יחזקאל מג:ז

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאדָם אֶת־מְקוֹם כִּסְאֵי וְאֶת־מְקוֹם כַּפּוֹת רִגְלֵי אֲשֶׁר אֲשַׁכְּרֶשֶׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל שֵׁם קִדְשֵׁי הַמָּה וּמַלְכֵיהֶם בְּזוֹנוֹתָם וּבַפְּגָרֵי מַלְכֵיהֶם בְּמוֹתָם:

Psalm 79

- (1) Hashem reigns; let the peoples tremble. He sits enthroned on the cherubs; let the earth quake.
 (2) Hashem is great in Zion, and exalted above all the peoples.
 (3) They will acknowledge Your name, Great and Awesome One. It is holy.
 (4) And the strength of a king who loves justice! You have established integrity; justice and righteousness You have executed in Yaakov.
 (5) Exalt Hashem, our God, and bow down to His foot stool. It is holy.

8. תהלים צט

- (א) ה' מִלְךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשְׁבֵי כְרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ :
 (ב) ה' בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כְּלֵה־עַמִּים :
 (ג) יוֹדוּ שְׁמֶךָ גָּדוֹל וְנִרְאָה קְדוֹשׁ הוּא :
 (ד) וְעַז מִלְךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וַיִּצְדָּקָה בְּיַעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ :
 (ה) רוֹמְמוֹ ה' אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו (=מקדש) קְדוֹשׁ הוּא :

Sanhedrin 20b

It is taught: Rabbi Yosei says: Three mitzvot were commanded to the Jewish people upon their entrance into the Land of Israel: To establish a Monarchy. To destroy Amalek. And to build the Chosen House. But I do not know which one was to come first. When the verse states: "The hand upon the throne [kes] of the Lord: The Lord will have war with Amalek from generation to generation" (Exodus 17:16), you must say they are obligated to establish a king for themselves first. "Throne of the Lord" is a symbolic name for a king, as it is stated: "Then Solomon sat on the throne [kisei] of the Lord as king" (I Chronicles 29:23).

9. סנהדרין כ"ב

תניא, רבי יוסי אומר: שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה, ואיני יודע איזה מהן תחילה, כשהוא אומר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק, הוי אומר: להעמיד להם מלך תחילה, ואין כסא אלא מלך, שנאמר וישב שלמה על כסא ה' למלך.

11. דברי הימים א כט

וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל־כִּסֵּא יְקֹקֶךָ | לְמַלְכּוֹת תַּחַת־דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל :

(23) Then Solomon sat on the throne of Hashem as king instead of David his father, and prospered; and all Israel hearkened to him.

10. מלכים א ב

וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכָּן מַלְכוּתוֹ מֵאָד :

(12) And Solomon sat upon the throne of David his father; and his kingdom was established firmly.

Isaiah 24:23

Then the moon shall be confounded, and the sun ashamed, for Hashem of hosts will reign on Mount Zion and in Jerusalem; and before His elders shall be Glory.

12. ישעיהו כד:כג

וְהִפְרָה הַלְבָנָה וּבֹשֶׁת הַחֲמָה כִּי־מִלְכּוֹ יִקְוֶה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדָה זִקְנָיו כְּבוֹד : פ

Micha 4:7

I will make that which was lame a remnant, and that which was cast far off a strong nation. And Hashem will reign over them on Mount Zion from then on, even forever."

13. מיכה ד:ז

וְשִׁמְתִי אֶת־הַצִּלְעָה לְשִׂאֲרֵיתָ וְהִנְחַלְתָּהּ לְגוֹי עֲצוּם וּמִלְכּוֹ יִקְוֶה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : פ

Psalm 48

(1) A song. A psalm of the sons of Korach. (2) Great is Hashem, and highly praised, in the city of our God, His holy mountain, (3) beautiful of the region, joy of all the earth, Mount Zion, peak of Tzaphon, the city of the great King.

14. תהלים מח

(א) שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי־קֹרַח : (ב) גָּדוֹל יְקֹקֶךָ וּמְהִלָּל מֵאָד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קְדְּשׁוֹ : (ג) יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כְּלֵה־אֶרֶץ הַר־צִיּוֹן וַיִּרְכַּתִּי צִבּוֹן קָרְיַת מְלֹךְ רֵב :

Psalm 146:10

Hashem shall reign forever, your God, Zion, for all generations. Praise Hashem.

15. תהלים קמו:י

וּמִלְכּוֹ יִקְוֶה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּ־יָהּ :

Exodus 15

(17) You shall bring them and plant them on the mountain of your inheritance, the place which You have wrought for Your dwelling, Hashem, the sanctuary, Hashem, which Your hands have established. (18) Hashem will reign forever and ever."

16. שמות טו

(יז) תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלַתְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְקֹקֶךָ מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנֵן יְדִיד :
 (יח) יְקֹקֶךָ | וּמִלְכּוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

II Shmuel 7

(1) And it came to pass, when the king dwelled in his house, and Hashem had given him rest from all his enemies all around, (2) that the king said to Nathan the prophet, "See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwells within curtains."

(4) And it came to pass the same night, that the word of Hashem came to Nathan, saying, (5) "Go and tell My servant David, 'Thus says Hashem, 'Shall you build Me a house for Me to dwell in? (6) For I have not dwelled in a house since the day that I brought the Children of Israel up out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle. (7) Wherever I have walked among all the Children of Israel, have I spoken a word with any of the rulers of Israel whom I commanded to shepherd My people Israel, saying, 'Why have you not built Me a house of cedar?'"

(8) Now, thus shall you say to My servant David, 'Thus says Hashem of hosts, 'I took you from the sheep pen, from following the sheep, that you should be prince over My people, over Israel. (9) And I have been with you wherever you have gone, and have cut off all your enemies from before you; and I will make you a great name, like the name of the great ones that are on the earth. (10) And I will appoint a place for My people Israel and I will plant them that they may dwell in their own place and not be agitated anymore. Neither shall the wicked afflict them anymore, as at the first, (11) even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will give you rest from all your enemies. Moreover, Hashem tells you that Hashem will make you a house. (12) When your days are fulfilled, and you shall lie with your fathers, I will set up your seed after you, that shall proceed from your body, and I will establish his kingdom. (13) He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom forever. (14) I will be a father to him, and he shall be a son to Me; if he commits iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the strokes of humans. (15) And My mercy shall not depart from him, as I removed it from Saul, whom I put away before you. (16) And your house and your kingdom shall be made sure forever before you; your throne shall be established forever.'"

I Kings 9

(1) And it came to pass, when Solomon had finished building the house of Hashem, and the king's house, and all Solomon's desire which he wished to do, (2) that Hashem appeared to Solomon the second time, as He had appeared to him at Gibeon. (3) And Hashem said to him, "I have heard your prayer and your supplication that you have made before Me. I have consecrated this house, which you have built, to put My name there forever; and My eyes and My heart shall be there perpetually.

(4) And as for you, if you will walk before Me, as David your father walked, in integrity of heart, and in uprightness, to do according to all that I have commanded you, and you will keep My statutes and My ordinances; (5) then I will establish the throne of your kingdom over Israel forever; as as I promised to David your father, saying, 'There shall not lack from you a man upon the throne of Israel.'

(6) But if you shall turn away from following Me, you or your children, and you do not keep My commandments and My statutes which I have set before you, but you go and serve other gods, and worship them; (7) then I will cut off Israel out of the land which I have given them; and this house, which I have consecrated for My name, I will cast out of My sight. And Israel shall be a proverb and a by word among all peoples. (8) And this house which is so high, every one that will pass by it shall be astonished and shall hiss; and when they say, 'Why has Hashem done thus to this land, and to this house?' (9) they shall be answered, 'Because they forsook Hashem their God, who brought forth their fathers out of

17. שמ"ב ז'

(א) ויהי כפי שישב המלך בביתו ויקנן הניחילו מסביב מפלאי בניו : (ב) ויאמר המלך אלנתנו הנביא ראה לא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים יושב בתוך היריעה :

(ד) ויהי בגילה ההוא ויהי דברי קנן אלנתנו לאמר : (ה) לך ואמרתי אלעבדי אלדוד זה אמר קנן האתה תבנה לי בית לשבתי : (ו) כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הנה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : (ז) בכל אשר התיהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צייתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בביתם לי בית ארזים :

(ח) ועתה כהתאמר לעבדי לדוד זה אמר קנן צבאות אני לקחתיה מרהנזה מאחר הצאת להקות נגיד על עמי על ישראל : (ט) ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את פלאי בני מפני ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ : (י) ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בגיעולה לענותו כאשר בראשונה : (יא) ולמר היום אשר צייתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מפלאי בני והגיד לך קנן **ביבית יעשה לך יקנן** : (יב) כי מלאו נמי ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו : (יג) הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם : (יד) אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעלותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם : (טו) וחסדי לא יסור ממנו כאשר חסרת מעם שאול אשר חסרתי מלפניך : (טז) ונאמו ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם : (יז) ככל הדברים האלה וככל החזיון הנה כן דבר נתן אלדוד : ס

18. מלכים א פרק ט

(א) ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יקנן ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות : פ (ב) וירא יקנן אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון : (ג) ויאמר קנן אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כלהימים :

(ד) ואתה אסית לך לפני פאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צייתך חקי ומשפטי תשמר : (ה) והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם פאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל :

(ו) אם שוב תשובו אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : (ז) והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והנה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים : (ח) והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ושם ושרק ואמרו עלמה עשה יקנן פכה לארץ הזאת ולבית הזה : (ט) ואמרו על אשר עזבו את יקנן אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו

the land of Egypt, and laid hold on other gods, and worshipped them, and served them; therefore Hashem has brought all this evil upon them."

Yirmiyahu 34

(1) The word which came to Jeremiah from Hashem, when Nebuchadnezzar king of Babylon, and all his army, and all the kingdoms of the earth that were under his dominion, and all the peoples, were fighting against Jerusalem, and against all the cities of it, saying, (2) "Thus says Hashem, the God of Israel, 'Go, and speak to Zedekiah king of Judah, and tell him, 'Thus says Hashem, 'Behold, I will give this city into the hand of the king of Babylon, and he shall burn it with fire. (3) And you shall not escape out of his hand, but shall surely be taken, and delivered into his hand; and your eyes shall see the eyes of the king of Babylon, and he shall speak with you mouth to mouth, and you shall go to Babylon.'" (4) Yet hear the word of Hashem, O Zedekiah king of Judah. Thus says Hashem concerning you, 'You shall not die by the sword. (5) You shall die in peace; and with the burnings of your fathers, the former kings who were before you, so shall they make a burning for you; and they shall lament you, saying, 'Ah Lord!', for I have spoken the word,' says Hashem.

Yirmiyahu 38

(17) Then Jeremiah said to Zedekiah, "Thus says Hashem, the God of Armies, the God of Israel, 'If you will go forth to the king of Babylon's princes, then your soul shall live, and this city shall not be burned with fire; and you shall live, and your house. (18) But if you will not go forth to the king of Babylon's princes, then shall this city be given into the hand of the Chaldeans, and they shall burn it with fire, and you shall not escape out of their hand."

Eichah 4:20

The breath of our nostrils, the anointed of Hashem, was captured in their pits, of whom we said, "Under his shadow we shall live among the nations".

Yirmiyahu 23

(5) "Behold, the days come," says Hashem, "that I will raise to David a righteous branch, and he shall reign as king and deal wisely, and shall execute justice and righteousness in the land. (6) In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely; and this is his name by which he shall be called: 'Hashem Our Righteousness'.

Yirmiyahu 32

(1) The word that came to Jeremiah from Hashem in the tenth year of Zedekiah king of Judah, which was the eighteenth year of Nebuchadnezzar. (2) Now at that time the king of Babylon's army was besieging Jerusalem; and Jeremiah the prophet was shut up in the court of the guard, which was in the king of Judah's house. (3) For Zedekiah king of Judah had shut him up, saying, "Why do you prophesy, and say, 'Thus says Hashem, 'Behold, I will give this city into the hand of the king of Babylon, and he shall take it. (4) And Zedekiah king of Judah shall not escape out of the hand of the Chaldeans, but he shall surely be delivered into the hand of the king of Babylon, and shall speak with him mouth to mouth, and his eyes shall see his eyes. (5) And he shall bring Zedekiah to Babylon, and there he shall be until I visit him,' says Hashem. 'Though you fight with the Chaldeans, you shall not prosper.'"

באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדם על־כֹּן הָבִיא יְקוֹקְךָ
עֲלֵיהֶם אֶת פְּלִהְרָעָה הַזֹּאת : פ

19. ירמיהו פרק לד

(א) הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִגִּיהָ אֱלֹהֵי־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְקוֹק וּנְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלְכוֹת אֲרָץ מִמְשָׁלַת יָדוֹ וְכָל־הָעַמִּים לְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל־כָּל־עָרֵיהָ לֵאמֹר : (ב) כֹּה־אָמַר יְקוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַלֵּךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְקוֹק הַנְּנִי נָתַן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְיִשְׂרָפָה בָּאֵשׁ : (ג) וְאָתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ כִּי תִפֹּשׂ תִּתְפָּשׂ וּבִיָּדוֹ תִּנְתָּן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינָיו מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּרְאֶינָה וְפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יִדְבֹר וּבָבֶל תָּבוֹא : (ד) אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְקוֹק צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְקוֹק עֲלֶיךָ לֹא תָמוּת בְּחָרֵב : (ה) בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּכְמִשְׁרָפוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרָאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ כֹּן יִשְׂרָפֶלְךָ וְהוּי אֲדוֹן יִסְפְּדִילְךָ כִּי־דָבַר אֲנִי־דַבַּרְתִּי נְאֻם־יְקוֹק : ס

20. ירמיהו פרק לח

(יז) וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר יְקוֹק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יֵצֵא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיתָה נְפֹשְׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׂרָף בָּאֵשׁ וְחִיתָה אַתָּה וּבֵיתְךָ : (יח) וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְיִשְׂרָפוּךָ בָּאֵשׁ וְאָתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם : ס

21. איכה ד:כ

רוח אפִינוּ מְשִׁיחַ יְקוֹק נִלְבַד בְּשַׁחֲתוֹתֶם אֲשֶׁר אִמְרָנוּ בְּצִלוֹ נַחֵה בְּגוֹיִם : ס

22. ירמיהו פרק כג

(ה) הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְקוֹק וְהִקְמַתִי לְדָוִד צֶמַח צְדִיק וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁפִּיל וְעִשָּׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאֶרֶץ : (ו) בְּיָמָיו תּוֹשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֵטח וְזֶה־שְׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרָאוּ יְקוֹק צְדִיקוֹ : ס

23. ירמיהו פרק לב

(א) הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִגִּיהָ אֱלֹהֵי־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְקוֹק בְּשָׁנָה הָעֲשָׂרִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עָשָׂרָה שָׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר : (ב) וְאִז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְיִרְמְיָהוּ הִנְבִּיא הִגִּיהָ כְּלוּא בְּחָצֵר הַמִּטְרָה אֲשֶׁר בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה : (ג) אֲשֶׁר כָּלְאוּ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּה נֹכָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְקוֹק הַנְּנִי נָתַן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְלִכְדָּה : (ד) וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמְלֹט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנָּתַן וַיִּתֵּן בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְדָבַר־פִּו עִם־פִּו וְעֵינָיו אֶת־עֵינָיו תִּרְאֶינָה : (ה) וּבָבֶל יוֹלַד אֶת־צִדְקִיָּהוּ וְשֵׁם יְהִיהַ עַד־פְּקָדֵי אֹתוֹ נְאֻם־יְקוֹק כִּי תִלְחַמְוּ אֶת־הַכַּשְׂדִּים לֹא תִצְלִיחוּ :

Deut. 29

(17) lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turns away this day from Hashem our God, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among you a root that bears poison and wormwood. (18) It shall happen, when he hears the words of this curse, that he will bless himself in his heart, saying, "I shall have peace, though I walk in the stubbornness of my heart, to destroy the moist with the dry."

Yirmiyahu 38

(1) Shephatiah the son-of Mattan, and Gedaliah the son of Pashhur, and Jucal the son of Shelemiah, and Pashhur the son of Malchijah, heard the words that Jeremiah spoke to all the people, saying,

(4) Then the princes said to the king, "Let this man, we pray you, be put to death; because he weakens the hands of the men of war who remain in this city, and the hands of all the people, in speaking such words to them; for this man doesn't seek the welfare of this people, but the hurt."

(5) Zedekiah the king said, "Behold, he is in your hand; for the king is not he who can do anything against you." (6) Then took they Jeremiah, and cast him into the dungeon of Malchijah the king's son, that was in the court of the guard; and they let down Jeremiah with cords. In the dungeon there was no water, but mire; and Jeremiah sank in the mire. (7) Now when Ebedmelech the Ethiopian, a eunuch, who was in the king's house, heard that they had put Jeremiah in the dungeon, and the king was then sitting in the gate of Benjamin, (8) Ebedmelech went forth out of the king's house, and spoke to the king, saying, (9) "My lord the king, these men have done evil in all that they have done to Jeremiah the prophet, whom they have cast into the dungeon; and he is likely to die in the place where he is, because of the famine; for there is no more bread in the city."

(10) Then the king commanded Ebedmelech the Ethiopian, saying, "Take from hence thirty men with you, and take up Jeremiah the prophet out of the dungeon, before he dies." (11) So Ebedmelech took the men with him, and went into the house of the king under the treasury, and took there rags and worn-out garments, and let them down by cords into the dungeon to Jeremiah. (12) Ebedmelech the Ethiopian said to Jeremiah, "Put now these rags and worn-out garments under your armholes under the cords." Jeremiah did so. (13) So they drew up Jeremiah with the cords, and took him up out of the dungeon; and Jeremiah remained in the court of the guard. (14) Then Zedekiah the king sent, and took Jeremiah the prophet to him into the third entry that is in the house of Hashem, and the king said to Jeremiah, "I will ask you a thing; hide nothing from me." (15) Then Jeremiah said to Zedekiah, "If I declare it to you, will you not surely put me to death? And if I give you counsel, you will not listen to me." (16) So Zedekiah the king swore secretly to Jeremiah, saying, "As Hashem lives, who made us this soul, I will not put you to death, neither will I give you into the hand of these men who seek your life." (17) Then Jeremiah said to Zedekiah, "Thus says Hashem, the God of Armies, the God of Israel, 'If you will go forth to the king of Babylon's princes, then your soul shall live, and this city shall not be burned with fire; and you shall live, and your house. (18) But if you will not go forth to the king of Babylon's princes, then shall this city be given into the hand of the Chaldeans, and they shall burn it with fire, and you shall not escape out of their hand.' (19) Zedekiah the king said to Jeremiah, "I am afraid of the Jews who have fallen away to the Chaldeans, lest they deliver me into their hand, and they mock me." (20) But Jeremiah said, "They shall not deliver you. Obey, I beg you, the voice of Hashem, in that which I speak to you, so it shall be well with you, and your soul shall live. (21) But if you refuse to go forth, this is the word that Hashem has shown me. (22) Behold, all the women who are left in the king of Judah's house shall be brought forth to the king of

24. דב' כט

(יז) פְּרִישׁ זְכֶם אִישׁ אֲרֵאשָׁה אִו מִשְׁפַּחָה אִו־שִׁבְט אִשְׁרָ לִבְבוּ פִנְהָ הַיּוֹם יָמַעַם יִקְוֶה אֱלֹהֵינוּ לְלַכּוֹת לְעַבְדֹת אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַהֵם פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רָאשׁ וְלַעֲמָה: (יח) וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי הָאֵלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אֵלָף לְמַעַן סִפּוֹת הַרְוָה אֶת־הַצְּמָאָה:

25. ירמיהו פרק לח

(א) וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶרֶם־מִתָּוֶן וַגְּדַלְיָהוּ בֶרֶם־שַׁחוּר וַיּוֹכֵל בְּרִשְׁלֵמָהוּ וַיִּפְשְׁחוּר בְּרַמְלִכְיָה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יְרַמְיָהוּ מַדְבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר: ... (ד) וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוֹמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי־עַל־כֵּן הוּא־מַרְפָּא אֶת־יָדֵי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יָדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינָנוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעַם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה: (ה) וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ צְדֻקָהוּ הִנֵּה־הוּא בְּיַדְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל אֶתְכֶם דְּבָר: (ו) וַיִּקְחוּ אֶת־יְרַמְיָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר מִלְּפָנָיו בְּרֵם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטְרָה וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־יְרַמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין מַיִם כִּי אִם־טִיט וַיִּטְבַּע יְרַמְיָהוּ בְּטִיט: (ז) וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתַן אֶת־יְרַמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בְּנִימִן: (ח) וַיֵּצֵא עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּדְבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: (ט) אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הֲרָעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לְיְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמַת וַתַּחֲתִילוּ מִפְּנֵי הָרָעַב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר: (י) וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִית אֶת־יְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא מִרְהַבּוֹר בְּטָרָם יָמוֹת: (יא) וַיִּקַּח עֶבֶד־מֶלֶךְ אֶת־הָאָנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֵא בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בָּלוֹן סָחָבוֹת וּבָלוֹן מִלְּחִים וַיִּשְׁלַח אֶת־יְרַמְיָהוּ אֶל־ הַבּוֹר בַּחֲבָלִים: (יב) וַיֹּאמְרוּ עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יְרַמְיָהוּ שִׁים נָא בָלוֹאֵי הַסָּחָבוֹת וְהַמִּלְחִים תַּחַת אֲצִלוֹת דְּיָדְךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַעֲשֵׂה יְרַמְיָהוּ כִּן: (יג) וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יְרַמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִרְהַבּוֹר וַיָּשֶׁב יְרַמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטְרָה: ס

(יד) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדֻקָהוּ וַיִּשְׁחַ אֶת־יְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא אֲלֵינוּ אֶל־מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית יְקֹזֵק וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ אֶל־יְרַמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי אֶתְּךָ דְּבָר אֶל־תַּכְחֵד מִמֶּנִּי דְבָר: (טו) וַיֹּאמְרוּ יְרַמְיָהוּ אֶל־צְדֻקָהוּ כִּי אֲגִיד לְךָ הַלּוֹא הִמַּת תְּמִיתָנִי וְכֹל אֵינְעָדָה לֹא תִשְׁמַע אֵלָי: (טז) וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדֻקָהוּ אֶת־יְרַמְיָהוּ בְּשֵׁתוֹ לֵאמֹר חִי יְקֹזֵק אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם־אֶמְרִיתָ וְאִם־אֶתְּנָה בְּיַד הָאָנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשִׁי: ס

(יז) וַיֹּאמְרוּ יְרַמְיָהוּ אֶל־צְדֻקָהוּ כֹה־אָמַר יְקֹזֵק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יָצֵא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מְלָךְ־בָּבֶל וְחִתָּה נַפְשְׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשָּׁרֵף בְּאֵשׁ וְחִתָּה אֶתָּה וּבִיתְךָ: (יח) וְאִם לֹא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מְלָךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְשָׂרְפוּהָ בָאֵשׁ וְאַתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם: ס

(יט) וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ צְדֻקָהוּ אֶת־יְרַמְיָהוּ אֲנִי דֹאֵג אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נָכְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים פְּרִיִתָנוּ אֲתִי בְיָדָם וְהִתְעַלְלוּ־בִי: פ

(כ) וַיֹּאמְרוּ יְרַמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ שְׁמֵעֵנָא בְּקוֹל יְקֹזֵק לְאֲשֶׁר אֲנִי דְבָר אֲלֵיךְ וַיִּיטֵב לְךָ וַתַּחֲי נַפְשְׁךָ: (כא) וְאִם־מֵאֵן אֶתָּה לְצִאת זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר הֲרָאֵנִי יְקֹזֵק: (כב) וְהִנֵּה כָל־הָנָשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מְלָךְ־יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל־שָׂרֵי מְלָךְ בָּבֶל וְהִנֵּה אִמְרוֹת הַסִּיתוּף וְכָלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֵמָה הַטְּבַעוּ בְּבֶן רַגְלָךְ נִסְגוּ אַחוֹר: (כג) וְאֶת־כָּל־נְשִׁיֶּךָ וְאֶת־בְּנֵיֶךָ מוֹצְאִים אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־

Babylon's princes, and those women shall say, 'Your familiar friends have set you on, and have prevailed over you; your feet are sunk in the mire, they are turned away back.' (23) They shall bring out all your wives and your children to the Chaldeans; and you shall not escape out of their hand, but shall be taken by the hand of the king of Babylon; and you shall cause this city to be burned with fire." (24) Then said Zedekiah to Jeremiah, "Let no man know of these words, and you shall not die. (25) But if the princes hear that I have talked with you, and they come to you, and tell you, 'Declare to us now what you have said to the king; don't hide it from us, and we will not put you to death; also what the king said to you', (26) then you shall tell them, 'I presented my supplication before the king, that he would not cause me to return to Jonathan's house, to die there.'" (27) Then came all the princes to Jeremiah, and asked him; and he told them according to all these words that the king had commanded. So they left off speaking with him; for the matter was not perceived. (28) So Jeremiah abode in the court of the guard. And it was when Jerusalem was taken—

Yirmiyahu 39

(1) It happened when Jerusalem was taken, in the ninth year of Zedekiah king of Judah, in the tenth month, came Nebuchadnezzar king of Babylon and all his army against Jerusalem, and besieged it; (2) in the eleventh year of Zedekiah, in the fourth month, the ninth day of the month, a breach was made in the city, (3) that all the princes of the king of Babylon came in, and sat in the middle gate, Nergal Sharezer, Samgarnebo, Sarsechim, Rabsaris, Nergal Sharezer, Rabmag, with all the rest of the princes of the king of Babylon. (4) It happened that, when Zedekiah the king of Judah and all the men of war saw them, then they fled, and went forth out of the city by night, by the way of the king's garden, through the gate between the two walls; and he went out toward the Arabah. (5) But the army of the Chaldeans pursued after them, and overtook Zedekiah in the plains of Jericho. And when they had taken him, they brought him up to Nebuchadnezzar king of Babylon to Riblah in the land of Hamath; and he gave judgment on him. (6) Then the king of Babylon killed the sons of Zedekiah in Riblah before his eyes; also the king of Babylon killed all the nobles of Judah. (7) Moreover he put out Zedekiah's eyes, and bound him in fetters, to carry him to Babylon. (8) The Chaldeans burned the king's house, and the houses of the people, with fire, and broke down the walls of Jerusalem.

תִּמְלֹט מִיָּדָם כִּי בָּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּתְפָּשׂ וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף
 בָּאֵשׁ: פ
 (כד) וַיֹּאמֶר צְדָקְיָהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ אִישׁ אֶל-יָדָע בְּדַבְרֵי-הָאֱלֹהִים
 וְלֹא תָמוּת: (כה) וְכִי-יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי-דַבַּרְתִּי אִתְּךָ וּבָאוּ אֵלַיךָ
 וְאָמְרוּ אֵלַיךָ הֲגִידָה נָא לָנוּ מִה-דַּבַּרְתָּ אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּכְחַד מִמֶּנּוּ
 וְלֹא נִמְיָתָה וּמִה-דַּבַּר אֵלַיךָ הַמֶּלֶךְ: (כו) וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מִפִּיל-
 אֲנִי תַחֲנֹתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הַשִּׁיבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת שָׁם: פ
 (כז) וּבָאוּ כָל-הַשָּׂרִים אֶל-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אוֹתוֹ וַיַּגִּד לָהֶם כְּכֹל
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרֹשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא-נִשְׁמַע
 הַדְּבָר: פ
 (כח) וַיָּשֶׁב וַיִּרְמְלֵהוּ בַחֲצַר הַמַּטְרָה עַד-יוֹם אֲשֶׁר-נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם
 וְהִלָּה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם: פ

26. ירמיהו פרק לט

(א) בַּשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְצַדְקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשָׂרִי בָּא
 נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ אֶל-יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלָיו: ס
 (ב) בַּעֲשֻׁתֵי-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדְקְיָהוּ בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בַתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ
 הַבְּקָעָה הָעִיר: (ג) וַיָּבֹאוּ כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל וַיִּשְׁבּוּ בַשָּׁעַר הַתְּנֹנֶה
 נִרְגַל שַׂר-אֶצֶר סַמְגַר-נְבוֹ שַׂר-סָכִים רַב-סָרִיס נִרְגַל שַׂר-אֶצֶר רַב-מֶגֶן
 וְכָל-שָׂרֵי-אֲרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל: (ד) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צַדְקְיָהוּ מֶלֶךְ-
 יְהוּדָה וְכָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה מִן-הָעִיר דָּרָד
 גֹּן הַמֶּלֶךְ בַּשָּׁעַר בֵּין הַחֲמַתָּים וַיֵּצֵא דָרָד הָעֲרָבָה: (ה) וַיִּרְדְּפוּ
 חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אֶת-צַדְקְיָהוּ בַּעֲרָבוֹת יַרְחוֹ וַיִּקְחוּ
 אוֹתוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל-נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל רַבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיַּדְבֵּר
 אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים: (ו) וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת-בְּנֵי צַדְקְיָהוּ בַרְבֵּלָה
 לְעֵינָיו וְאֶת כָּל-חַרְיֵי יְהוּדָה שְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל: (ז) וְאֶת-עֵינֵי צַדְקְיָהוּ
 עָגַר וַיִּאֲסָרְהוּ בַּנְּחֹשְׁתַיִם לְבֵינָא אוֹתוֹ בְּבֵלָה: (ח) וְאֶת-גִּיַת הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת-בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת-חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם נָתְצוּ:
 (ט) וְאֶת יֵתֶר הָעָם הַנְּשָׂאָרִים בָּעִיר וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו
 וְאֶת יֵתֶר הָעָם הַנְּשָׂאָרִים הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים בָּבֶל:

27. אם הבנים שמחה, פרק ב', סעיף ג'

ונראה לי הטעם עפ"י דברי הח"ס בעצמו בדרוש למגילת רות שכי' דתכלית רעתינו הוא הפיזור וגלויות כי אפילו הי' נחרב בית המקדש והיינו נשארם בא"י לא הי' רע כל כך.

28. מגילה יז - יח.

תפלה מנא לן? דתניא: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן... מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר... ומה ראו לומר קיבוץ גלויות לאחר ברכת השנים? דכתיב +ויחזקאל ל"ו+ ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרךכם תשארו לעמי ישראל כי קרבו לבוא. וכיון שנתקבצו גלויות - נעשה דין ברשעים, שנאמר: +ישעיהו א' + וְאֲשִׁיבָה יְדֵי עֲלִידָה וְאֶצְרֹף כַּפֵּר סִיגִיף, וְכָתִיב +ישעיהו א' + וְאֲשִׁיבָה שְׁפָטֶיךָ כְּבָרָאשְׁנָה. וכיון שנעשה דין מן הרשעים - כלו המינים, וכולל זדים עמהם, שנאמר: +ישעיהו א' + וְשָׁבַר פְּשָׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו

Megillah 17b-18a

'To the Amidah prayer'. Whence is this derived? — As it has been taught: 'Simeon the Pakulite formulated eighteen blessings in the presence of Rabban Gamaliel in the proper order in Jabneh. R. Johanan said... A hundred and twenty elders, among whom were many prophets, drew up eighteen blessings in a fixed order'...

And why did they see fit to say the blessing of the ingathering of the exiles after the blessing of the years? As it is written: "And you, O mountains of Israel, you shall shoot forth your branches, and yield your fruit to My people Israel; for they will soon be coming" (Ezekiel 36:8). And once the exiles have been gathered, judgment will be meted out to the wicked, as it is stated: "And I will turn my hand against you and purge away your dross as with lye" (Isaiah 1:25), and immediately after it is written: "And I will restore your judges as at first" (Isaiah 1:26).

